అల్లు జీవి
'ఆవిష్కారం'

అందరూ చలపతి జీవితంపై పరిశోధనలు చేశారు, సహనాన్ని పరీక్షించారు. చివరకు అతనికి మిగిలింది ఏమిటి?

చలపతి నాకు మిత్రుడు ఆత్మీయుడు ఇద్దరం చిన్నప్పట్నుంచీ కలిసి చదువుకున్నాం ఇప్పుడు వాడెక్కడో నేనెక్కడో అన్నట్టు ఉద్యోగ రీత్యా విడిపోయాం

చలపతి సాధువు ఏం జరిగినా తనకే జరిగినట్టు ప్రతి చిన్నవిషయానికీ బాధపడతాడు. దానికి తగ్గట్టు, చిన్నప్పట్నుంచీ దురదృష్టం వాణ్ని వెంటాడుతూనేవుంది, పగబట్టిన పాములా చలపతి గురించి ఒక్కముక్కలో చెప్పాలంటే వాడు వాడికే సమస్యంటే సరిపోతుందేమో!

మావూళ్లో పరంధామయ్యగారంటే అందరికీ భయమే! ఏదోవిధంగా దాదాపు అందరూ ఆయన చేతిలో దెబ్బతిన్నవారే తౌక్యం తెలిసిన ఘనుడు పరంధామయ్యగారు ఆయనంటే వూళ్లో వారందరికీ ఏమాత్రమైనా తెగించి ఎదురు తిరిగేవారుకారు అందుకే ఆయన స్వార్థం నిరాటంకంగా సాగిపోయేది

చలపతి ఆయన పోషణలో పెరగటం నిజంగా వాడి దురదృష్టమే చిన్నతనంలోనే చలపతిని వాళ్ళమ్మా నాన్నా అన్యాయం చేశారు ఒంటరివాణ్ని చేసి స్వర్గానికి పారిపోయారు. అప్పట్నుంచీ చలపతి వాడి మేనమామ పరంధామయ్యగారిదగ్గరే పెరిగాడు

వాడు ఓ పక్క చదువుకుంటూ యింటి పనులన్నీ స్వయంగా చూడవలసి వచ్చేది. ఉదయమే లేచేవాడు అందరి పక్కలూ సర్దేవాడు. నీళ్ళు తెచ్చేవాడు. చద్దిఅన్నం తిని బళ్లోకి వచ్చేవాడు తిరిగి సాయంత్రం ఇంటికొచ్చి, గొడ్లూ గోదాని కట్టి వేసి యింత మేతవేసి—నీళ్ళు గట్రా తీసుకొచ్చేవాడు మళ్ళీ నిద్రపోయేంతవరకూ వాడికి చాకిరి తప్పేది కాదు తీరుబడిలేని యీ దిన చర్యలతో ఎలాగో యసల్సీవరకూ చదువుతూ వచ్చాడు నిస్సందేహం చలపతి తెలివిగల విద్యార్థి

యసల్సీ చదివేటప్పుడు కూడా వాడికి యింటి పనులు తప్పేవికావు. పరంధామయ్య కొడుకు రామం కడుపంచి అవతలి పుల్ల యివతల పెట్టలేనంత సుకుమారుడు. పరంధామయ్య కూతురు రాధ మాత్రం చాటుగా చలపతి పనుల్లో సాయపడేది అది పరంధామయ్యచూస్తే సహించేవాడు కాదు 'నువ్వెందుకే పని చెయ్యటం అసలే నువ్వు పిల్లవాయె—పిన్నెవరు పని చెయ్యమన్నారు చెప్పు' అంటూ మందలించేవాడు చలపతి పరంధామయ్య గారింట్లో పెద్ద పాలేరు

చలపతి మా నాన్నా, అమ్మగార్లతో చనువుగా వుండేవాడు వాళ్లూ వాడంటె అభిమానంగా వుండేవారు అమ్మా, నాన్నకీ నే నొక్కడ్నే నోముల పంటని చలపతి మా యింటికి తరచు వచ్చేవాడు వాడి కష్టాలన్నీ ఏకరువు పెట్టేవాడు అయినా ఎవడి కర్మకి ఎవరు బాధ్యులు

యసల్సీ పరీక్షలయ్యాయి ఇద్దరమూ పాసయ్యాం నాన్నగారు నా కాలేజి చదువుకోసం పట్టణ నివాసంకోసం సదుపాయ సేకరణలో నిండుగా మునిగిపోయారు నేనైతే ఏదో పెద్ద ఏనుగు ఎక్కినంత సరదాలో వున్నాను పట్టణంలో నా కాలేజి చదువు వూహించుకుని మురిసిపోయేవాణ్ని నీవో కలలుకనేవాణ్ని

కాని చలపతి విషయం దారుణంగా తయారయింది వాడు ఒకరోజు మా యింటికొచ్చాడు నా వుషారు స్వయంగా చూశాడు కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకున్నాడు

"నువ్వు అదృష్టవంతుడివిరా రావ్! నాకూ చదువుకోవాలనివుంది నీతోపాటు పట్టణం రావాలనేవుంది మావయ్య యీ విషయంవిని మండిపడ్డాడు నీకూ కాలేజి చదువులైతే ఇక లేండే ముందీ చదివిందిచాలుగాని ఏదైనా ఉద్యోగం చూసుకో ఇంక చదివించటానికి నాకు ఓపిక లేదు ఒకపక్క రామం కూడా కాలేజిలోకెళుతున్నాడాయె, అది చాలక నువ్వూ చదివితే కొంప మూలవల్లయిపోతుందని నానా మాటలూ అన్నాడు. సరే రావూ! ఎవడైనా అదృష్టానికి పెట్టిపుట్టాల్రా" అంటూ తన విషయమంతా చెప్పుకున్నాడు.

నా మనసు చివుక్కుమంది నేనింతకుముందు అనుభవించిన సంతోషం యావత్తూ ఆవిరైపోయింది. ఆ రాత్రి భోజనం చెయ్యలేదు. సరిగ్గా నిద్ర కూడా పోలేదు.

నాన్నతో చలపతి విషయం చెప్పాను. ఆయన గూడా విచారించారు.

"పాపం! చలపతి దురదృష్టవంతుడు. వాళ్ళమ్మా నాన్న గనకవుంటే నాతోపాటు వాడూ చదువుకునేవాడు ఏం చేస్తాం అంతా వాడి కర్మ"

రాత్రి నేను ఆలోచించిన పథకం నాన్నకు వివరించాలనుకున్నాను ప్రారంభించాను

"చలపతిని మనం చదివించవచ్చుననుకుంటాను" ఆయన యీ మాట విని విస్తుపోయారు రెండు నిమిషాలు మామధ్య మాటల్లేవు. తర్వాత ఆయనే అన్నారు.

"కాలేజి చదువంటె మాటలుకావు. ఆలోచించు నాయనా!"

"నాకో అన్నయ్యేవుంటె—"

"ఒకవేళ మనం చదివించినా రేపు పరంధామయ్య నోరు మూసుకు కూర్చోడు ఎంత మంది పడతాడో నీకు తెలుసనుకుంటా ఇది లోకం నాయనా!

"మీరెన్నైనా చెప్పండి మనం చేసేది తప్పుగాదు వాడు నాతోపాటు చదవాలి. అంతే" ఆయన నా మాట కాదనలేరని ధైర్యం నాకు ఎప్పటికీ వుంటుంది

"కాని ముందు ముందు చాలా యిబ్బంది పడాల్సొస్తుంది పరంధామయ్య సంగతి అందరికీ తెలిసిందే కంటకులేని దురద కత్తిపీట కెందుకని సామెత గూడా వుంది "మేం చదివించలేని వాళ్ళంగాని — మీరు చదివించేవాళ్ళా'ని పరంధామయ్య విరుచుకు పడుతాడు వృధాగా మాట పడాల్సి వస్తుంది అర్థం చేసుకో"

"ఏమైనాసరే! ఎవరేమనుకున్నా సరే — వాడు నాతోపాటు చదువుకోవాలి" నేను మంకుపట్టాను ఆ మాటనేసి అమ్మ దగ్గరికి వెళ్ళాను అమ్మ గూడా నాన్నలాగే చెప్పిచూచింది కుదరదన్నాను. వాడు చదవకపోతె నేనూ చదవనన్నాను — చివరికి కాదనలేకపోయారు

ఈ విషయాన్నే సాయంత్రం చలపతికి చెప్పాను వాడు ముందు నమ్మలేకపోయాడు. తర్వాత ఖుష్యయ్యాడు. కళ్ళనిండా నీళ్ళు నిండాయి గాద్గదికంగా అన్నాడు

"వరే రావూ! నువ్వు దేవుడివిరా—నాకు తల్లీ తండ్రీ లేరు ఇప్పుడున్నారు ఇంతకుముందు తోడూ నీడా లేరనుకున్నాను ఇప్పుడున్నారు. చాలురా రావ్! నాకే చింతాలేదు. ఆ జన్మాంతం కృతజ్ఞుణ్ని" చివర్న ఏడ్చేశాడు వాణ్ని చూస్తుంటె నా కళ్ళు చెమ్మగిల్లాయి

ఇంటికొచ్చింతర్వాత గర్వంగా గాలిపీల్చుకున్నాను. ఎవరూ అందుకోలేని శిఖరాన్ని అవలీలగా అందుకున్నట్టు ఫీలయ్యాను ధన్యుణ్ని ప్రభూ!

మా యిద్దరి చదువులకోసం నాన్న ప్రయత్నాలు చేసున్నాడు ఇక్కడ మా స్థితిగతులు గురించి విన్నవించుకుంటాను. తాతయ్య సంపాయించింది ఎక్కువంటె దాన్ని నాన్న అభివృద్ధి చేశారు. అమ్మ వచ్చేటప్పుడు మరి కొంత ఆస్తి తీసుకొచ్చింది. జీవనోపాధికిగాని మరి నలుగుర్ని పోషించటానిగ్గాని మాకే కొరతాలేదు. ఇకముందు వుండదు

పరంధామయ్యగారికి యీ విషయమంతా తెలిసింది తానై ఏమీ మాటాడకపోయినా నలుగురైదుగురితో చెప్పుకున్నాట్ట— 'కానీండి ఎలా జరుగుతుందో మనం చూస్తాంగా అయినా వాళ్ళ సంచా, నీళ్ళసంచావాడి ప్రతికేదానికంటె చావడం మేలు ఆ సంశానికి యాచన బాగా అలవాటు.'

నాన్నవరకూ యీ మాట లొచ్చాయి అయినా ఆయన మౌనం వహించారు పరంధామయ్యని ప్రతిఘటించడంలో నాన్న ప్రథములయ్యారు

—కాలేజి చదువుకోసం పట్టణం వెడుతూన్నాం. మిత్రులూ, బంధువులూ అందరూ ఆశీర్వదించారు. సాగనంపటానికి స్టేషనికి వచ్చారు పరంధామయ్యగారవలు రానేలేదు. రైలు కదిలింది. అమ్మా, నాన్న కళ్ళు తుడుచుకుని జాగ్రత్తంటూ హెచ్చరించారు రైలు పరుగెడుతుంది చలపతే అన్నాడు "నాకింక భయంలేదురా రావ్! నాకు పద్మ చూపించావ్"

కాలేజి చదువులు సాగుతున్నాయి డబ్బూ దస్కం నాన్నగారు పంపుతూండేవారు ఉత్తరాలు రోజు విడిచి రోజు వస్తున్నాయి ఏ యిబ్బంది లేకుండా హాయిగా గడిచి పోతూంది కాలం

క్లాసులో చలపతి తెలివిగా వుండేవాడు చేరిన రెండు మూడు నెలల్లోనే చలపతి అందర్నీ ఆకర్షించాడు లెక్చరర్ల అభిమానాన్ని చూరగొన్నాడు. చలపతిలో అంతకుముందు లేని స్వేచ్ఛ—యిప్పుడు స్పష్టంగా కనుపిస్తోంది ఎప్పుడూ నవ్వుతూ తిరిగేవాడూ! చాలు న్యాది!

(57–వ పేజీ చూడండి)

అల్పజీవి

(9–వ పేజీ తరువాయి)

వాడు చెప్తేటూ ఏ విషయమైనా చెప్తూంటే మురిసిపోయేవాళ్ళు వాడి ప్రాభాగాలాలు వింటూ నవ్వు కునేవాళ్ళు "ఇన్నాళ్ళూ—వెధవది—పరీక్షంటే భయం. ఇప్పుడైతే నందనోద్యానం, కాదు, స్వర్గం—అదికాదు, అంతకంటె గొప్పది నాకు స్వంతమయింది దీని కంతటికీ బాధ్యులెవరో తెలుసా, తమ్ముడికన్నా మిన్న—నువ్వు" అంటూండేవాడు. నేను నవ్వి ఊరించాను. ఇలా పనిగట్టుకుని పొగుడుతూ కూర్చుంటే సహించేదిలేదు.

అయినా వాడు వూరుకునేవాడుకాదు. పైగా పదిమందిలో నా మంచితనంగురించి గొప్పగా చెప్పి వాడు నాతోలా చెప్తూంటె నాకెంత సిగ్గుగా వుండేది నాకు. అబ్బ సంతోషి మా చలపతి!

ఒకసారి నాన్న వచ్చారు మా క్లాసు సమాచారాలు స్వయంగా చూట్టానికి వచ్చినట్టు చెప్పారు చదువులగురించి అడిగారు బాగా చదువమని హెచ్చరించారు. చలపతి లేకుండాచూచి నాతో అన్నారు

"పరంధామయ్య మాటే పాటే మాట చెప్తు తున్నాయ్ బాబూ!"

"అనుకోనివ్వండి నాన్నా! మనం చేసేది పరంధామయ్యగారికి సహించరానిదైనంతమాత్రాన మన కర్తవ్యం మానుకోంగదా! బాధపడకండి నాన్నా!"

"చూడు నాయనా! చలపతంటె నీకొక్కడికే కాదు నాకూ అభిమానమే. మరచిపోయాను. చలపతి మొక్క పోలిగాడు వున్నది పరంధామయ్య కేవలం నామీద కోపంతో మాటలనటంలేదు. అలా అన్నా నాకు కలిగే నష్టమేమిలేదు పరంధామయ్యకి చలపతి అభివృద్ధి కంటకం, సహించరాని విషయం విశాల దృక్పథం లోపించిన పెద్ద మనిషి పరంధామయ్య"

నాన్న నాకు పూర్తిగా అర్థమయ్యాడు లోలోన ఆయన్ను అభినందించాను అటువంటి వ్యక్తిని నాకు నాన్నగా ప్రసాదించిన భగవంతునికి సర్వదా కృతజ్ఞుణ్ణి!

ఏవిధమైన ఆటంకమూ లేకుండా మా చదువులు సాగాయి పరీక్షలు దగ్గర పడటం మూలంగా గట్టిగా చదవాలని నిశ్చయించుకున్నాం

అయితే యీమధ్య చలపతిలో మార్పు కని పించింది. వాడు రూంకి వేళకి వచ్చేవాడుకాదు. ఇదివరకైతే నాకంటె ముందుగానే రూంలో వుండే వాడు. గడిచిన రెండు మూడు నెల్లనుంచే యీ మార్పు వాడిలో కనుపిస్తూంది ఇలా వాడెందుకు మారిపోయాడో నాకు ఒక పట్టాన అర్థమయ్యేది కాదు ఎప్పుడైనా నోరు విప్పి కారణం అడిగితే ఏదో సినిమాకి వెళ్ళానని, ఎవరో ఫ్రెండుతో అలా షికారు వెళ్ళానని చెప్పేవాడు తరచూ యిలా జరుగుతూనే వుంది ప్రతిసారీ వాడిని నంజాయిషీ అడగటానికి భయపడ్డాను వాడు నన్నేవిధంగా అర్థం చేసుకుంటాడో, నీ నీడపట్టున బ్రతుకుతున్నానవేగా నువ్విలా అధికారం చెలాయిస్తున్నావని అంటాడేమోనని నా భయం కాని చలపతి అంత మాట కారికాదు

ఒక రోజు బాగా పొద్దుపోయేంతవరకూ రూంకి రాలేదు చలపతి పరీక్షలు చూస్తే దగ్గర పడ్తున్నాయి వీడ్ని చూస్తుంటే యిలా షికార్లు చేస్తున్నాడు వాడి గురించి ఎదురు చూసి చూసి విసిగి పోయాను. వాడిమీద కోపం ముంచుకొచ్చింది చల పతిరాంగానే అడిగేశాను.

"పరీక్షలు దగ్గరపడుతున్నాయని తెలుసుగా"

"తెలుసు"

"ఇంతలేటుగా రావటానికి కారణం—పరీక్ష లంటే నీకు కుట్టి పట్టయినా లేదులాగుంది నీకు"

వాడు మాట్లాడలేదు.

"సినిమాలు, మిత్రులూ—షికార్లు కనీసం పరీక్షలయ్యేంతవరకైనా మరచిపో" కసిగా అన్నాను వాడు జవాబివ్వకుండా కూజాలో నీళ్ళు గ్లాసులో పంచుకురాగాడు భోజనం చెయ్యమని నేను అడగలేదు. వాడు తినలేదు. అలాగే ముసుగుపెట్టి నిద్రకి ఉపక్రమించాడు దీపం ఆర్పేసి నేనూ పడుకున్నాను. తర్వాత విచారించాను. నా మాటలతో వాడి మనసు కష్టపెట్టానేమోనని ఇకనుంచి వాడి

మొదటివాడు:- నేను మరి పందెం వెయ్యమన్నా వెయ్యను.

రెండవవాడు:- నువ్వు తప్పకుండా వేస్తావు.

మొదటివాడు:- వెయ్యను. ఎంతెంత పందెం? నేను వెయ్యననీ, నువ్వు వేస్తావనీ 10 రు॥ పందెం.

కుంధా వెంకటసుబ్బారావు (అమలాపురం)

నేమీ అనకూడదని నిశ్చయించుకున్నాను ఆ తెల్లవారిజామున వాడే చెప్పాడు

"ఇన్నాళ్ళూ దాచినందుకు నన్ను క్షమించు నీకు లేనిపోనివన్నీ కల్పించి చెప్పాను" విచారంగా అన్నాడు వాడి వాగ్ధోరణి నాకు విచిత్రమని పించింది

"రజనిఅంటె నా ప్రాణం! మేమిద్దరం ప్రేమిం చుకుంటున్నాం" వాడు ముఖాన్ని కిందికిదించి చెప్పటం మొదలెట్టాడు నేను వాడు చెప్పేది వినడం మినహా మరేమీ చెయ్యలేదు

"ఆమెకి నేనంటె విపరీతమైన అభిమానం తరచూ కలుసుకుంటున్నాం రజనికి సాహిత్యమంటె అభిలాష మామధ్య ఎక్కువగా సాహిత్యం గురించే చర్చ సాగుతుంటుంది చాలాసార్లు రజని యింటికి వెళ్ళాను వాళ్ళ నాన్నగారు సహృదయులు నన్ను వాళ్ళంతా నెత్తిమీద పెట్టుకుంటారు ఆ యింట్లో రజని మాటంటె వేదవాక్కు—రజనీ వాళ్ళింటికి వెళ్ళడం మూలంగా లేటయ్యేది అయినా యీ విషయం దాచి నీకు ఏవో సాకులు చెప్పాను తప్పు నాది మన్నించరా రావ్!"

విస్మితుడయ్యాను రజనిని ప్రేమిస్తున్నాడా? ఏ ఉద్దేశ్యంతో ప్రేమ సాగాలు గూడా చేస్తుంటు న్నాడా? నవ్వూ, ఆశ్చర్యం రెండూ వచ్చాయి. వాడికేం జవాబు చెప్పకుండా నా పనిలో నేను మునిగి పోయాను అంతలోనె చలపతి విషయమై విపరీతమైన భయం పుట్టుకొచ్చింది చలపతి అమాయకుడు, జీవితంలో వాడు మోసపోకూడదు భగవాన్!

మళ్ళీ ఆ సాయంత్రం చలపతి అడిగాడు. "ఇంకా నామీద కోపం పోలేదుట్రా" అని నవ్వుతూ అన్నాను నాకే కోపం లేదని

"లోతు తెలుసుకుని కాలుపెట్టమన్నారు చలపతీ! జాగ్రత్త! ఈ విషయాల్లో తొందరపాటు పనికి రాదు ఏ నిశ్చయాన్ని వెంటనే చేసుకోమాకు సరే పరీక్షలొస్తున్నాయ్ చదువుకో తర్వాతనే యివన్నీ" హెచ్చరించాను

"నువ్వు చాలా మంచివాడివిరా తప్పకుండా చదువుతా! క్లాసులో పాసవుతా" నన్ను అమాంతంగా లేవనెత్తాడు పిచ్చివాడు మా చలపతి!

పరీక్షలయ్యాయి వాడన్న మాట నిలబెట్టుకున్నాడు క్లాసు లోనె పాసయ్యాడు. నేను మాత్రం మామూలుగా పాసయ్యాను

నాన్నగారి సంతోషానికి అవధుల్లేవు కనుపించిన ప్రతి వాళ్ళతోనూ చెప్పటమే మేమిద్దరమూ పాసయ్యామని చలపతికి ప్రజంటేషన్‌గా నాన్నగారు ఒక వాచీ, సూటూ యిచ్చారు ఆరోజు—చలపతి శక్తి సామర్థ్యాలు చాటి చెప్పింది

సెలవల్లో గూడా చలపతి మాయింటి దగ్గరే వున్నాడు అప్పుడప్పుడు—అదైనా నాన్నగారి పట్టింపు వల్ల — పరంధామయ్యగారింటిదగ్గరికి వెళ్ళే వాడు పరంధామయ్యగారు కూడా యిదివరకులా చలపతిని దుయ్యపట్టడంలేదు అంతమాత్రాన మెచ్చుకోడం గూడా లేదు; మౌనం వహించడం తప్ప. ఏది ఏమైనా పరంధామయ్యగారిలో యీ మార్పు విడ్డూరమే మరి!

రిజల్ట్సు తెలిసిన తర్వాతరోజు చలపతిని అడిగాను

"ఆనర్సుకి అప్లై చెయ్యరాదూ" అని

"వద్దు—నీతోపాటె బి ఎ చదువుతాను"

"ఏం—ఎందుకని"

"ఆనర్సు నా కిష్టంలేదు నువ్వూ నేనూ విడిపోటం నేను సహించను" వాడి అభిమానానికి మురిసిపోయాను కాలేజీ తెరిచింతర్వాత చదువు కోటానికి వెళ్ళాం

సంవత్సరాలు గడిచాయి ఫైనలియరు చదువు తున్నాం అందరిలో బుద్ధిమంతులం, బాగా చదవ గల కుర్రవాళ్ళమనిపించుకున్నాం. ఇద్దరమూ పోటీలుపడి చదువులు సాగిస్తున్నాం ఇక్కడే ఒక విషయం మరిచాను రజని అప్పుడప్పుడూ మా రూంకి వచ్చేది ఏవో కాలేజీ విషయాలు మాటాడి వెళ్ళిపోతూండేది

రజనిగురించి నే నెక్కువగా చెప్పదలుచుకో లేదు ఏమంటె నాకు ఆమెతోవున్న కాస్త పరి చయంతో, ఆమెను ఎక్కువగా చదవలేకపోయాను. ఆమె ప్రతి మాటా తూచి తూచి మాటాడేది. ఏది మాటాడినా—ఆ మాటకి కొంత 'ధర' కట్ట డం సంభవించేది రెండు జడలు! విశాలమైన చక్కటి కళ్ళు! ఎప్పుడూ నవ్వుతూండే చిన్న నోరు!

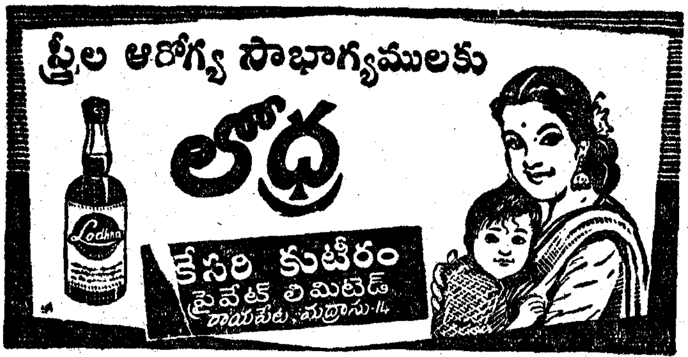

సీతారామ జనరల్ స్టోర్సు ఏజన్సీస్, విజయవాడ · సికింద్రాబాదు

తెల్లని
దంతములు
ఆరోగ్యకరమైన
చిగుళ్లు
శుభ్రమైన
నోటివాసన

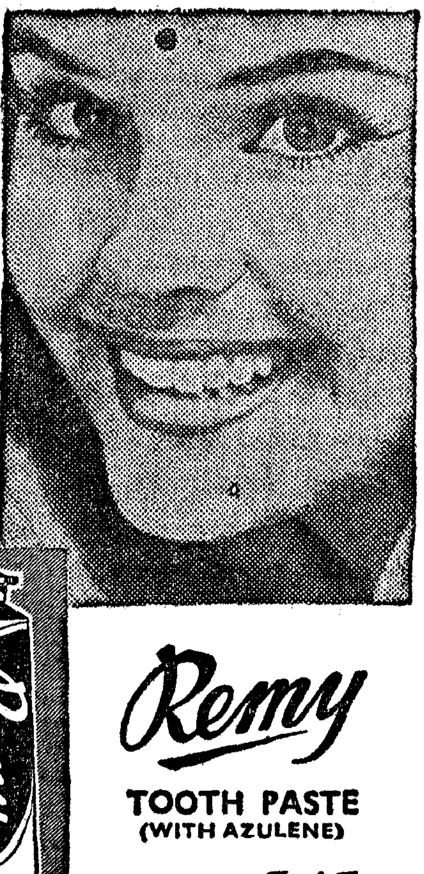

Remy

TOOTH PASTE
(WITH AZULENE)

రెమి టూత్ పేస్ట్

రెమి టూత్ పేస్ట్ వాడుటకు మొదలుపెట్టండి. దానికి చక్కని వాసన గలదు. ఉపయోగించిన తర్వాత చాలాసేపు నోటి నంటిపెట్టుకొని యుండును. రెమి పండ్లపొడి కూడా లభించును.

రెమి ప్రొడక్ట్స్, ఇండియాలో తయారు

RP 391

రెమి హాస్యనాటకం ప్రతి శుక్రవారం రేడియో సిలోను 41.72 మీటర్ల మీద సా॥ 6–30 నుండి 6–45 గంటలవరకు వినండి.

అల్పజీవి

కోటేరులాంటి ముక్కు—ధన్యుడు మా చలపతి!

"చలపతి నడిగాను మీరు పెళ్లెప్పుడు చేసుకుంటారని వాడు నవ్వుతూ ఇంతవరకూ విషయం ఆమెను అడగలేదు బి. ఎ. అయిపోయిం తర్వాత అడగాలనుకుంటూన్నాను అయినా యిప్పట్లో ఏం తొందర వచ్చిందని" అన్నాడు

ఆరోజు రూంకి ఆలస్యంగా వచ్చాను రూంలో వరంధామయ్యగార్ని చూడంగానే ఆశ్చర్యపోయాను. నా కళ్ళని నేనే నమ్మకోలేకపోయాను. పడక కుర్చీలో కూర్చుని చుట్ట కాలుస్తూ ఏదో చెప్తున్నారు చలపతి చాపమీద కూర్చుని ఆయన చెప్పేది వింటున్నాడు నేను నెమ్మదిగా గదిలో అడుగుపెట్టాను

"మారేళ్ళొయిస్పు! రావయ్యా రా!" అంటూ ఆహ్వానించారు నన్ను వరంధామయ్యగారు పుస్తకాలు షెల్ఫులోపెట్టి చలపతి పక్కన కూర్చున్నాను వరంధామయ్యగారే అన్నారు — "చలపతి అత్తయ్యవంట్లో ఏం బాగోటంలేదు ఈమధ్య ఆవిడ ఆరోగ్యం దెబ్బతింది డాక్టర్లు గూడా చెప్పారు అట్టేకాలం బ్రతకదని ఆవిడకి చలపతిని చూడాలని వుందిట తీసుకురమ్మని నన్ను పంపింది"

ఆయన అనే ప్రతిమాటా నమ్మలేని స్థితిలో వున్నాను నేను ఎప్పుడూ లేనిది చలపతిమీద యింత హఠాత్తుగా అభిమానం పుట్టుకురావటం — నాలాంటి వాడికి నమ్మశక్యంగాలేదు ఏమిటీ మాయ.

"ఇంతదూరమూవచ్చి యీ విషయం చెపితే— వాడేమో పరీక్షలు దగ్గరడ్డాయి చదువుకోవాలని చెపుతున్నాడు నాలుగైదు రోజులుండి రావటానికి యీ పరీక్షలొకటి అడ్డా బాబూ! నువ్వైనా చెప్పు నాయనా!"

నిజమేమరి చలపతివైపు ప్రశ్నార్థకంగా చూశాను వాడు వెళ్ళనంటూ కళ్ళతో అడిగాడు. నాకై నేనేమి చెప్పలేదు ఎలాగైతేనేం వరంధామయ్యగారి పట్టువల్ల వాడు వెళ్ళకతప్పింది కాదు.

చలపతి వూరెళ్ళి మూడ్రోజు లయింది ఈ మూడ్రోజుల్లో రజని ఒకసారి రూం కొచ్చింది. చలపతి వూరెళ్ళాడని చెప్పాను. రెండు మూడు రోజుల్లో రావచ్చునన్నాను ఆమె చెప్పింది: "మా నాన్నగారికి ట్రాన్స్ఫరయింది పరీక్షలయింతర్వాత వెళ్ళిపోతాం ఈ విషయం చలపతి రాగానే చెప్పండి దయచేసి"

చలపతి లేకపోడం మూలాన్నుంచి నాకు బొత్తిగా తోచడంలేదు వద్దన్నకొద్దీ వరంధామయ్యగారి వింత ప్రవర్తనగురించి ఆలోచనలు వస్తున్నాయి. అసలు ఆయన ఇక్కడికు రావటమే విడ్డూరము. చలపతిని చూడాలని వాళ్ళత్తయ్య కోరిక పడిందంటె మరీ విడ్డూరము ఇందులో ఏదో కిటుకుందనిపించింది నాకు ఏ కారణమూ లేకుండా యింత హఠాత్తుగా చలపతిమీద అభిమానం పుట్టుకురావడమంటే—?

నాన్న రాసిన ఉత్తరంద్వారా చలపతిని వరంధామయ్యగారెందుకు తీసుకెళ్ళారో తెలిసింది వాళ్ళ రాధని చలపతి కివ్వాలని ఆయన ఉద్దేశ్యమట! మనిషి ఎంతలో మారిపోతాడో—అతనిలో స్వార్థం

వింతగా పని చేస్తుంటే వాళ్ళప్పుడు తెలిసొచ్చింది వాళ్ళేరుకంటే హీనంగా బ్రతికిన చలపతి గ్రాడ్యుయేట్ గాబోతున్నాడు చిటారు కొమ్మమీద మిఠాయి పొట్లాం! ఎవరికైనా చేదా! వరంధామయ్యగారి లౌక్యానికి నవ్వు వచ్చింది

ఆ తర్వాత చలపతి వచ్చాడు వాడితో కోపం తారస్థాయి నందుకుంది వచ్చీరాంగానే వరంధామయ్యగార్ని తిట్టడం మొదలెట్టాడు.

“మాత్రా మామయ్య బుద్ధి! రాధని నేను చేసుకోవాలిట ఇదీ ఆయన పథకం ఇన్నాళ్ళూ ఆయన కంటికి నలుసున్నాను ఇప్పుడేమో అల్లుడ్ని గావాలిట — చస్తే చేసుకోనన్నాను అసలు నా పెళ్ళి ప్రయత్నాలు మీనుండి ఆశించబోవడం లేదని నిఖచ్చిగా చెప్పాను”

“రజని నీకోసం వచ్చింది వాళ్ళ నాన్నగారికి ట్రాన్స్‌ఫరయిందట పరీక్షలయిం తర్వాత వెళ్ళిపోతారుట నిన్నొకసారి కలుసుకోమంది” చెప్పాను

“ట్రాన్స్‌ఫరయిందా?” ఆత్రంగా అడిగాడు చలపతి!

“అవును. నా మాటవిని యీ పరీక్షలయిం తర్వాత మీ పెళ్ళి విషయం మాట్లాడు ఈ విషయం దాచుకోటం శ్రేయస్కరంకాదు, చలపతీ!” సలహా యిచ్చాను.

“అల్లాగే ... పరీక్షలయింతర్వాత అడుగుతాను ఆమె అంగీకరించిన తర్వాత మీ నాన్నతో అన్నీ చెప్పుదాం.”

మరికొంతసేపు వరంధామయ్యగారి విషయాలు తర్కించుకున్నాం మాటల మధ్యలో రాధగురించి చలపతి చెప్పాడు—

“ఆయింట్లో నామీద సానుభూతి వున్నది రాధ ఒక్కర్తే! చిన్నప్పట్నుంచీ నేనంటే అభిమానం, నాకేసి ప్రతిపనిలో సాయమొచ్చేది రజని లేకపోతే నేను రాధను చేసుకొనేవాణ్ణో కాదో చెప్పలేనుగాని — రాధ నిజంగా నాకు తగిన వధువు నే వచ్చేముందు అంది ‘బావా! నాన్నగారు నిన్ను బాధ పెడుతున్నారు నువ్వు లొంగిపోకు అనవసరంగా నీ జీవితాన్ని నాశనం చేసుకోకు నాన్నను నమ్మి నీ యిష్టానికి నువ్వే అంతరాయం కలిగించుకోమాకు’ రాధ ఆ యింట్లో ఎట్లా పుట్టిందిరా రావ్?” చలపతి రాధని మెచ్చుకున్నాడు. అంతటితో మళ్ళీ ఆ ప్రసక్తి మా మధ్య రాలేదు.

అప్పుడప్పుడు నాన్న ఉత్తరాల్లో వ్రాసేవారు వరంధామయ్యగారు మళ్ళీ మొదటి స్థితికి వచ్చారుట. ప్రతివాళ్ళతో పనిగట్టుకుని చెప్పేవారుట— చలపతి కృతఘ్నుడని, నీతిలేని మనిషని చలపతి కాపోతే అతనితల తన్నిన సమ్మంధం రాధకు తీసుకొస్తానని ప్రతిజ్ఞ కూడా చేశారుట

చివరికి అదే నిజమయింది రాధని ఎక్సైజు ఇన్‌స్పెక్టర్ కిచ్చారుట చలపతికి ఆహ్వానం రాలేదు [illegible] మా నాన్నగార్ని పెళ్ళికి పిలవలేదు చలపతి అన్నాడు “భగవంతుడు రాధకి మేలు చేశాడు మంచి భర్తని ప్రసాదించాడు రాధ సంసారం పది కాలాలపాటు కళకళలాడాలని ఆశిస్తాను”

ఈమధ్యకాలంలో చెప్పుకోదగ్గ విశేషాలేం జరగలేదు ఫైనలియరు పరీక్షలు వ్రాశాం పాసవుతామనే నమ్మకముంది

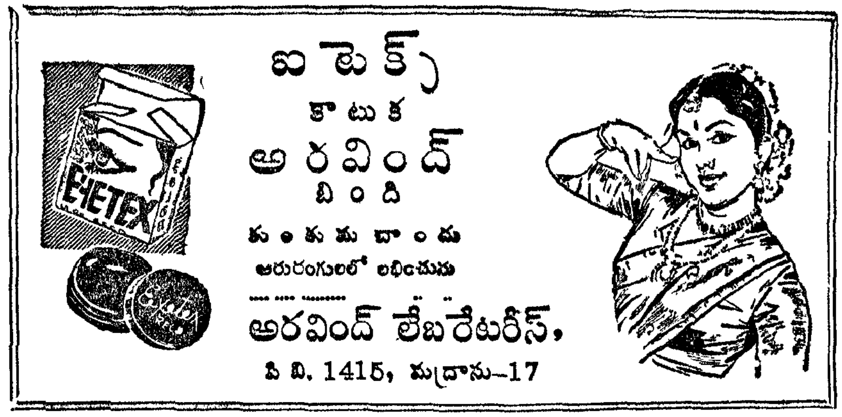

మిత్రులందరం కలిసి చిన్న పిక్నిక్‌లాంటిది ఏర్పాటు చేసుకున్నాం ఎక్కడెక్కడినుంచో వచ్చాం ఇన్నాళ్ళూ ఒక్కలా కలిసి మెలిసి చదువుకున్నాం తిరిగాం మళ్ళీ ఎవళ్ళదారి వాళ్ళు అన్వేషించుకోటంలో మునిగి పోతాం ఆ పిక్నిక్‌లో ఎన్నో విషయాలు చర్చించు కొన్నాం ఈనాటి మన స్నేహాలు ఇంతటితోనే కాకుండా కలకాలం నిలిచిపోవాలని అందరం ఆశిం చాం కన్నీళ్ళతో ఒకళ్ళ నొకళ్ళం గుడ్‌బై చెప్పు కున్నాం ఆరోజు అలా జరిగిపోయింది కాని యివ్వాళ చూస్తుంటే వాళ్ళంతా ఏమయ్యారో కూడా తెలియటంలేదు ఇద్దరు ముగ్గురు మినహాయించి కనీసం ఉత్తరాలు గూడా రావటంలేదు ఏదైనా యింతేగామరి కళ్ళంలేనికాలం అందర్నీ యిలాగే తయారు చేస్తుంది

ఇంటికొచ్చేరోజు సామానులని సర్దడంలో మునిగిపోయాను సర్దడమయింతర్వాత తీరుబడిగా కూర్చున్నాను మా భావిజీవితంగురించి ఏవో ఊహాలు నాలో మెదిలాయి బి ఎ పాసయిం తర్వాత నాన్నగార్ని సంప్రదించి ఉద్యోగాన్వేషణో, లేక పై చదువులో చదవాలి

బాగా సాయంత్రమయింతర్వాత చలపతి వచ్చాడు వాడి స్థితి అధ్వాన్నంగావుంది మనిషిలో ఉత్సాహం కాగడాపెట్టి వెతికినా కనుపించదు కారణం తెలియని నేను అయోమయంలో మునిగాను

"ఎక్కడికెళ్ళావురా?"

"రజని దగ్గరికి వెళ్ళాను"

"కనిపించిందా చలపతీ—"

"ఆ!" నీరసంగా అన్నాడు

"పెళ్ళి విషయం మాటాడావా?" ఆత్రంగా అడిగాను

"ఆడది అర్థంకాదురాబ్!" వాడి కళ్ళల్లో నీళ్ళు గిర్రున తిరిగాయి

ఉలిక్కిపడ్డాను

"నన్ను పెళ్ళిచేసుకోటం ఆమె కిష్టంలేదుట" బలదించేసుకున్నాడు

కృంగిపోయాను ఈ విపరీత పరిణామానికి ఆశ్చర్యపోయాను నా నోటిమాట తడబడింది

"అలా అని రజనే అన్నదా చలపతి?"

"అవును అసలు ఆమె పెళ్ళి చేసుకోదుట." చేతుల్లో వాడి ముఖాన్ని దాచుకున్నాడు

"చలపతి!" ఆకాశం, భూమీ రెండూ తల క్రిందులైనట్టు ఫీలయ్యాను

"అవున్రా! ఆమే అన్నది"

నేనేం మాట్లాడలేదు వాణ్ణి ఓదార్చటం కూడా నా చేతగాలేదు

*   *   *

మా స్నేహితుడు చలపతి ఎప్పుడూ ముభావంగా వుండేవాడు ఏ విషయమూ తనకి పట్ట నట్టు మౌనం వహించేవాడు ఎప్పుడూ ఎడతెగని ఆలోచనలు నేనేదైనా కదిపితే—

"నేను బాధపడటం దేవుని కిష్టమా! లేక నా సహనాన్ని పరీక్షిస్తున్నాడా? కాని రాక్! ఇదే సహనం జీవిత పర్యంతం నిలచిపోదు చివరికి మోడుబారిపోతాను రాక్షసుడ్నవుతాను వివక్షణా జ్ఞానంలేని పశువు నవుతాను. నాకు తెలుసు—"

అల్పజీవి

ఇలాగు ఏవేవో చెప్పుకుపోయేవాడు శక్తివంచన లేకుండా వాణ్ణి ఓదార్చుతూండేవాణ్ణి

ఒకరోజు రజని దగ్గర్నుంచి ఉత్తరం వచ్చింది చలపతి చదివి నా కిచ్చాడు ఉత్తరం చదువుతూ జీవితంపట్ల ఆమె నిశితమైన అభిప్రాయాలకి ఆశ్చర్యపోయేను చింతించాను గూడా!

చలపతిగార్కి !

మీ మనసు అవాడు నొప్పించాను తప్పలేదు. ఇప్పుడు మళ్ళీ అందుకే పూనుకుంటున్నా! మన్నించండి నా మనసులోని నాలుగు మాటలూ విన్నవించక తప్పదు

మొదటి స్నేహితుడు తన రెండవ స్నేహితునితో "ఈ సినీమాతార ఫోటో చూసేవా? ఎంత అందంగా ఉందో. దీన్ని నా ప్రాణంకన్న ఎక్కువగా చూసుకుంటున్నాను" అన్నాడు.

రెండవ స్నేహితుడు' నాకిది యివ్వరా. నిన్నెప్పుడూ తలచుకుంటాను

మొదటి స్నేహితుడు' సారీ! నా ప్రాణమైనా యిస్తానుకాని యిది యివ్వలేనురా బ్రదర్ ...

రెండవ స్నేహితుడు: "పోనీ. ఆ ప్రాణమే యిచ్చెయ్! అది పోయాక ఆ ఫోటో తీసుకుంటాను." అన్నాడు.

—అవధానుల అప్పాజీరావ్
(విశాఖపట్నం)

ఇన్నాళ్ళూ మన మధ్య పరిచయం ప్రేమంటె నే నొప్పుకోను అసలు ప్రేమంటె నాకు గిట్టదు మీరు నన్ను ప్రేమించారు అంటె నాలోని ఆకర్షణ మిమ్మల్నందుకు సముఖుణ్ణి చేసింది కాని మీరు ప్రేమించే యీ ఆకర్షణ శాశ్వతంగాదు రాలి పోవచ్చు లేదా మారిపోవచ్చు అనాడు గూడా ఆదే ప్రేమను నాకోసం వెచ్చిస్తారంటె నాకు నమ్మకంలేదు మరో వ్యక్తిలో నాకంటె మిన్నయైన ఆకర్షణ కనుపిస్తే మీ ప్రేమ అటువైపు మొగ్గక మానుతుందా? అందుకనే నాకు ప్రేమంటె గిట్టదు

పెళ్ళంటె పదికాలాలపంట మారని, తరగని అనురాగం దానికి అవసరం అది మీకు నా మంచి లభించటమంటె నాకు నమ్మకంలేదు అసలు నామీద నాకే నమ్మకంలేదు అలాంటిదాన్ని మీకు మనసిచ్చి జీవిత పర్యంతం మీ పాదదాసిగా వుండటం సంభవంకాదేమో దానివల్ల మన రెండు జీవితాలూ మన్ను చేసుకోటం యిష్టంలేదు నాకు నా ధోరణి వింతయితే ఆ తప్పు నాది మీకూ నాకూ మధ్య ఆత్మీయతవున్న మాట వాస్తవం దానికి మన భావి దాంపత్యానికి ముడి పెట్టకండి నన్ను అర్థం చేసుకోండి చలపతి నన్ను స్నేహితురాలిగా స్వీకరిస్తే సంతోషిస్తా! సెలవు

రజని

ఆ ఉత్తరం చదివిన నేను రజనిది తప్పంటె నన్ను నేను వంచన చేసుకోటమవుతుంది ప్రేమ మీదవున్న ఆమె అభిప్రాయం మా చలపతిని దగ్గర చేసుకోదు

చలపతే తొందరపడివుంటాడు ఆమెకి తన మీదవున్న అభిమానాన్ని మరో పేరుతో పిలిచాడు ఇన్నాళ్ళ ఆమె ఉద్దేశ్యాలూ, అభిరుచులూ మా చలపతి—యిన్నాళ్ళ సాహచర్యంతో అర్థం చేసుకోకపోటమే ఒక పెద్ద తప్పు అమాయకుడు మా చలపతి

ఎన్నో చెప్పాను ఓదార్చాను అంతా మరచి పొమ్మన్నాను ఎలాగైతేనేం ఏ కొంతైనా వాడు మరచిపోయినందుకు నన్ను నేను అభినందించు కుంటాను

రిజల్ట్సు వచ్చాయి పాసయ్యాం పై చదువులు చదవలేమని నాన్నగారితో చెప్పాం ఆయన సరేనన్నారు నా పెళ్ళి ప్రయత్నాలతోపాటు, చలపతి పెళ్ళి ప్రయత్నాలు గూడా చురుకుగా సాగాయి చలపతి ఆయన మాటకు అడ్డు చెప్పలేదు

ఒక శుభలగ్నాన మా పెళ్ళిళ్ళు జరిగాయి. ఉద్యోగరీత్యా, ఇన్నాళ్ళూ ఒకటిగావున్న మేము— దేశానికి వాడోమూల నేనో మూల అన్నట్టు విసిరి వేయబడ్డాం అమ్మా నాన్న ఆ పల్లెటూరులోనె ఇల్లు, పొలం కనిపెట్టుకుని వున్నారు

*   *   *

వంటపిల్లాడు 'కేర్'మని ఏడిచాడు త్రుళ్ళిపడి ఆలోచనలోనుంచి తేరుకున్నాను వాణ్ణెత్తు కున్నాను వాడి ఏడుపు ఆపించడానికి శత విధాల ప్రయత్నం చేశాను కాని వాడు వున్నకొద్దీ శృతి పెంచుతున్నాడు చలపతి రాసిన ఉత్తరం ఒక చేతిలో రెపరెపలాడుతూన్నా, అలాగే పిల్లవాడ్ని లాలిస్తున్నాను అయినా వాడు నామీద జాలి లేకుండా యింకా ఏడుస్తూనే వున్నాడు

"అబ్బబ్బ—వాడ్ని సముదాయించటం గూడా చేత గాదుటండీ!" అంటూ రాజ్యం వంటగదినుంచి బయటకొచ్చింది ఆమె అవతారం బహు ముచ్చటగావుంది చేతిలో గంట, ముఖంమీద అక్కడక్కడ మసి మచ్చలు, కుచ్చిళ్ళు దోపుకుని, చేతినిండా గాజులతో, కాటుక కళ్ళతోవచ్చి నన్నూ, నా అసమర్థతని గేలి చేస్తోంది ఆమె యీ అందాన్ని మరో క్షణమైతే తనివితీరా చూస్తూనే వుండేవాణ్ణి కానీ! చలపతి దగ్గర్నుంచి వచ్చిన ఉత్తరం నా మనసు పాడు చేసింది

ఆమె నా చేతిలో పిల్లాణ్ణి ఎత్తుకుని వంట గదివైపు వెళ్ళబోతూ, నా చేతిలోని ఉత్తరంచూసి

ఆగిపోయింది. అదేమి చిత్రమోగాని పిల్లాడు తల్లి చేతుల్లోకి వెళ్ళంగానే, కెనడియన్ యింజన్లాంటి వాడి శృతిని టక్కున ఆపేసి—నుదుటిమీదవున్న ఆమె జుత్తుతో ఆడుకుంటున్నాడు.

"ఆ ఉత్తరేమిటండీ?"

"చలపతి రాశాడు కుసుమకి మళ్ళీ జబ్బు చేసిందిట"

"పాపం!"

"నిజంగా చలపతి జీవితాన్ని అందరూ తినేశారు రాజీ! వాడికింత సహనం ఎవరు నేర్పారోగాని—నాలాటివాడైతే ఏనాడో ఆత్మహత్య చేసేనుకునే వాడు. ఇప్పటివరకూ చలపతి జీవితంపై చేసిన సమీక్షనన్నీ మాట అనిపించింది

"ఒకసారి వెళ్ళి చూసొద్దామా? ఏళ్ళాళ్ళో అయింది చూచి" రాజ్యం అంది

"నాకూ వెళ్ళాలనేవుంది సెలవు మాత్రం కోసం అడిగితే వచ్చేంత సులువుగా లేదు రాజీ"

రాజ్యం వంటగదిలోకి వెళ్ళిపోయింది.

చలపతిగురించి ఆలోచన తిరిగి ప్రారంభమయింది. కుసుమ వాడి భార్య పెళ్ళయింతర్వాత రెండు సంవత్సరాలు ఏం సుఖంగా గడిచిందోగాని, అప్పట్నుంచీ వాడు యమయాతన అనుభవిస్తున్నాడు నేననుకున్నాను చలపతి జీవితంలో కుసుమ ఒక సుఖప్రదమైన ఘట్టమని వాడికింక సుఖం లేదేమో అసలు.

భోజనం ముగించి ఆఫీసు కెళ్ళాను ఆఫీసు పని సాగలేదు మనసంతా గంద్రగోళమయింది. రాత్రి భోజనం గూడా సహించలేదు రాజ్యం పట్టు వల్ల ఏదో రెండు మెతుకులు నమిలాను

తెల్లవారింది కొత్త రోజు ప్రారంభం టపా లొచ్చాయి వాళ్ళు రాసిన ఉత్తరం చదివాను మన వడ్ని చూడాలని వుందిట. మనవడ్ని చూచిం తర్వాత చలపతింట నాలుగు రోజులుండి — తీర్థయాత్రలు చేయాలని సంకల్పించుకున్నారుట.

రెండో ఉత్తరం చలపతి రాసింది చదివాను. మిన్నువిరిగి మీదపడినట్లనిపించింది అనుకోకుండా రెండు కన్నీటిబొట్లు రాలిపడ్డాయి ఇదే చాలు వాడి దైన్య స్థితికి సంతాపసూచకంగా :—

రావ్!

ఈరోజు ఎందుకో కాస్త పెద్ద ఉత్తరం రాయా అనిపించింది దీనికొంత కారణం కుసుమ! కుసుమ విన్నాళ్ళ మరోవిధంగా భావించారు ఆమె కథవిని కుమిలిపోతున్నారు రావ్!

రాధ, రజని, కుసుమ—మావయ్య, అత్తయ్య, రామంబావ, తల్లి దండ్రుల్లాంటి మీ అమ్మా నాన్నా, నువ్వు—వీళ్ళందరిమధ్యా నా జీవితం నడిచింది సానుభూతి చూపినా, యీసడించి కొట్టినా, వంచించినా వీళ్ళందరిలోనె నీకు తెలియందేముంది

చిన్నప్పుడే అమ్మా నాన్నా నాకు అన్యాయం చేశారు మావయ్య చేరదీశాడు ఆయన స్వార్థం నన్ను కొంత కాపోయినా కొంతైనా బలి తీసుకుంది

రాధ నన్ను ప్రేమించిందో లేదో తెలియదు గాని, నామీద ఆమెకి విపరీతమైన జాలి వుందని తెలుసు ధన్యుడ్ని!

రజని అర్థంకాదు. అర్థమయినా, కాపోయినా ఆమెవల్ల దెబ్బతిన్నాను ఆమెకి జీవితంపట్ల విపరీతమైన అభిప్రాయాలున్నాయ్. అవి నాకు నరిపడవు. బాధ పడ్డాను

కుసుమ—ఇప్పుడు యీమె గురించే నేను ఎక్కువగా చెప్పదలుచుకుంది నాకు పెళ్ళయింది. నా సుఖాన్ని కాంక్షించి పెళ్ళి చేశారు కుసుమని సంతోషపెట్టాలని గతాన్ని మరచి కాయశక్తులా ప్రయత్నించాను. మిగిలిన యీ జీవితంలో ఆమెతోనైనా సుఖమనుభవించాలని వాంఛించాను అంతా వట్టిదయిపోయింది రావ్! ఇక్కడ మా దాంపత్యం గురించి చెప్తాను.

పెళ్ళయిన దగ్గర్నుంచీ ఆమెలో ఏదో వెలితిని చూస్తూ వచ్చాను, ఆ వెలితికి కారణమేమిటో నాకివ్వాళ్టివరకూ తెలిసిందికాదు తిండికీ, బట్టకీ కొరత లేని అవకాశం మీ కుటుంబం ప్రసాదించింది నాకు. కృతజ్ఞుణ్ణే కాని — ఆమెని సుఖపెట్టలేకపోయాను

అప్పుడే ఒక మంగలి షాపులోకి పోయి గడ్డము గీయించుకొంటున్నాడొక ఆసామి. కత్తి మని గొంతువద్ద బొటబొట మని రక్తము కారసాగింది. వెంటనే ఆ ఆసామి "ఏమయ్యా మంగలీ కాసిని నీళ్లుంటే యిస్తావూ" అన్నాడు. అది విన్న "మంగలి" ఎందుకండీ అన్నాడు. మరి నా గొంతు పంచరయినట్టుంది. ఎక్కడ తూటు పడిందో చూడద్దూ" అన్నాడు. అంతే మంగలి తెల్లబోయాడు.

కె. ఎస్. పురుషోత్తము (పంచుపాడు)

ఆమె ఎప్పుడూ మౌనంగా వుండేది సినిమాకి రమ్మన్నా, కులాసాగా వుండమన్నా—నిర్బంధం మీదనైతే వప్పుకునేదేమోగాని మనపూర్వకంగా వప్పుకునేదికాదు నేనేం చెయ్యాలి? మా దాంపత్యంలోని యీలోటు మీ కింతవరకూ చెప్పలేదు ఇప్పుడు చెప్పక తప్పదు

రవి పుట్టాడు కనీసం వాడ్ని చూచుకునైనా సంతోషం ప్రకటిస్తుందేమోనంటె అదీ లేదు ఒక్కోసారి వాడి ఏడుపు గూడా వినిపించుకోనంత ఏకాగ్రతలో వుంటుంది ఎందు కామెకీ ఎడతెరిపి లేని ఆలోచనలు? ఇది వ్యథా? చెప్పలేను

అప్పుడప్పుడు ఫిట్సు లొచ్చేవి గంటా గంటన్నర దాకా తెలివి వచ్చేదికాదు ఆమె ఆరోగ్యం చెడిపోయింది ఎన్నో మందు లిప్పించాను నా పిచ్చి గాని మనోవ్యాధికి మందేఫిటి? నువ్వు ఆశ్చర్యపోతున్నావ్! ఆమెకేమిటి మనోవ్యాధి ఏమిటి అని నిజం నాలాటి అల్పజీవికి తగిన భార్య కుసుమ. ఇందు కెవర్నీ ప్రయోజనంలేదు. ఇదంతా నా కర్మ! ఏనాడు చేసుకున్నానో ఏమో ఈ జీవితానికి సుఖంలేదు రావ్!

నిన్న కుసుమ పరిస్థితి మరీ దారుణంగా తయారయింది ఏవో కలవరింతలు—పిచ్చిమాటలు. రవిని నిద్ర పుచ్చాను నాకు భయంగావున్నా ధైర్యం తెచ్చుకుని ఆమె ప్రక్కన కూర్చున్నాను నా కళ్ళల్లో నీళ్ళు నిలిచాయి. ఆమె కూడా ఏడుస్తుంది.

"మీకు బాధ కలిగిస్తున్నానుకదూ!" అంది. లేదని చెప్పాను

"కాదు నావల్ల మీకు సుఖంలేదు. పాపిష్టిదాన్ని. బలహీనురాల్ని. మీకు ..... మీకు క్షమిస్తానంటె ఒక సంగతి చెప్తాను. క్షమిస్తారుకదూ!" అంది కుసుమ.

"నా దగ్గర యింకా దాపరికమా కుసుమా! తప్పులేదు చెప్పు" అన్నాను.

"నేను.., నేను శర్మని ప్రేమించాను. మనసిచ్చాను అతను అంతే కాని నాన్న వప్పుకోలేదు. కులం వట్టింపయింది వర్యవసాన గా మీదాన్నయ్యాను" ఆమె తన్నుగా విడిచింది ఆమె స్థితికి జాలివేంది మరేం వెయ్యాలు చెప్పు

"మన్నించండి—శర్మ యిప్పటికీ గుర్తొస్తూనే వుంటాడు పాపిని — మిమ్మల్ని సుఖపెట్టలేకపోతున్నాను నాకు నరకం తప్పదు" ఆమె ముఖం అవలివైపు తిప్పుకుని ఏడ్చింది.

"కుసుమా!—"

"అవును నిజం. నేను బ్రతకను, మందూ, మాకూ వాడకండి. నేను బ్రతకూడదు చావాలి. త్వరగా చావాలి మీరు సహృదయులు నేను బ్రతికితే మీకు సుఖంలేదు. తెలుసు రవిని ... పెంచి పెద్ద చెయ్యండి అంతే . నన్ను తప్పిపోనివ్వండి" కుళ్ళి కుళ్ళి ఏడిచింది.

"కుసుమా!" జాలిపడ్డాను. ఈపాపం మేమేవాడు చేసుకున్నాం రావ్! నాకు తెలుసు కుసుమ ఎక్కువ కాలం బ్రతకదు. చివర్రోజుల్లో గూడా ఆమె సుఖపడిందేమిలేదు,

"మీరుగా నన్ను శిక్షించలేరు అయినా నాకు జరిగే శిక్ష నాకు తెలుసు నరకం!

"కుసుమా!" అరిచాను అసలే జీవితంలో ఓడిపోయిన కుసుమకి యింకా యీ శిక్ష ఎందుకు? ఎందుకు చెప్పురావ్? నీ మనసు విప్పుకున్నుంది కదూ!

అందరూ నా జీవితంపై పరిశోధనలు చేశారు. నా సహనాన్ని పరీక్షించారు ఈ పరీక్షల వలన గాయపడిన నా హృదయ ముక్కలైపోతుంది. ఉంటానింక."

నామీద సానుభూతితో యిప్పటికే నీ కన్నులు తడిసి ఉంటుంది. పెలవ